

Divadelní kolo Bechyně 1993

Soutěže se zúčastnily 3 soubory : NETRDLO z Vyškova
PARD Pardubice
DS Osm minut Žatec

Je potěšitelné, že každé představení bylo zcela jiné a všechna měla dobrou úroveň.

Soubor NETRDLO vedený zkušeným režisérem i hercem Zdeňkem Řehkou se představil scénickou koláží "Školní kolo umělecké a technické tvořivosti ve zvláštní škole umění". Toho žánrově těžko zařaditelné scénické pásmo, plné hravosti a scénických nápadů, mělo výborné i průměrné scény. Je škoda, že se nepodařilo celé představení vygradovat a postrádalo výraznou závěrečnou tečku.

Soubor PARD z Pardubic si vybral náročnou a nesnadnou hru Oldřicha Daňky "Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo". Představení mělo pevný a jasný režijně-dramaturgický výklad. Herecky představení dominuje vynikající výkon Jany Lhotákové, která svým výkonem strhla i méně zkušené herce k dobrým výkonům. Vzniklo tak bezesporu nadprůměrné představení a souboru se podařilo sdělit myšlenku inscenace.

DS Osmi minut Žatec si vybral autorské monodrama Mgr. Radka Komoráše. Problém této inscenace spočívá částečně v literární předloze a také v tom, že do svého díla zahleděny autor byl současně i režisérem představení: autor si vybral osud mladé dívky, která si hledá cestu po osudovém znásilnění vlastním otcem k normálnímu životu a lásce. Příběh trpí autorskou nezkušeností a je pozměněn i neadekvátním jazykem, který neodpovídá postavě 17leté dívky. Výkon herečky Zuzany Moravcové je nesporně talentovaný a herečka má největší podíl na celkovém vyznění inscenace. Vzniklo tak rozporné a diskusní představení, které bude mít jak odpůrce, tak zastánce.

Závěrem lze říci, že divadelní kolo splnilo účel, potvrdilo, že v souborech existuje řada talentovaných herců i režisérů a že divadlo má a bude mít nezastupitelné místo v armádní kultuře.

František Mikeš

Soubor Netrdlo, Vyškov

Zdeněk Řehka: Školní kolo soutěže umělecké a technické tvořivosti
ve Zvláštní škole umění

Bylo by dosti umělé, kdybychom se inscenací pokoušeli vřadit do tradiční kategorie divadelních žánrů, neboť režisér a scénárista vytvořil scénosled jednotlivých obrazů, jimž dal pevné rámcování, takže vznikla koláž, na níž lze více obdivovat vnitřní strukturu jednotlivých scén než celku. Osnovu inscenace tvoří parodie na metodický list armádních soutěží různých zájmových a technických oborů. Do ní Zdeněk Řehka vkládá jednotlivé scény, které hyperbolicky zdůrazňují nadužívané typické prostředky jednotlivých zájmových činností, takže mluvní výraz i způsob aranžmá jsou zdrojem neustálé komiky, směřující leckdy až k uvolněné fraškovitosti.

Pokud bychom analyzovali jednotlivé scény, pak bychom museli samozřejmě konstatovat, že se odlišují mírou režijní invence, takže jsou-li některé obrazy napěchovány jiskřivým vtipem, ocitají se v sousedství jiných, u nichž je již patrná určitá vyčerpanost nápadů. Obdobně bychom museli zvažovat, na kolik se satirické ostří některých scén již otupilo v souvislosti s časem, změnami a vývojem společnosti. Nepovažuji však tento způsob rozboru za podstatný, neboť obrací pozornost spíše jen k detailům (častěji jen "technickým detailům"), které se mohou při reprízách jakkoli dál rozvíjet. Za podstatnější považuji fakt, že Řehka, podobně jako v inscenacích předešlých, dokáže herecké neumění vtipně zužitkovat, že pracuje takovým způsobem, který míří i dovnitř souboru, takže jeho úsilí má v dobrém slova smyslu i svůj značný pedagogický dopad.

Předvedená inscenace patří k tomu typu pořadů, které zaujmou širokou vrstvu publika, aniž by se soubor uchýloval k divácké podbízivosti, aniž by komiku stavěl na laciných nebo "vděčných" hruborⁿějších "špílcích", aniž by překročil hranici vkusu.

Inscenace nepochybně splnila cíl, který si inscenátoři předsevzali v rámci tohoto typu pořadu. Dáme-li ji však do kontextu s předchozí dramaturgicko-režijní prací Řehkovou (viz osobitě pojatý Křicperův Hadrián), pak jsme povinni konstatovat, že toto předešlé tvůrčí úsilí šlo za cílem vyšším, obtížněji ztvárnitelným, a přesto zcela naplněným.

Divadelní soubor PART Pardubice

Oldřich Daněk "Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo"

Soubor si vybral velmi náročnou konverzační hru, která si pro své kvalitní zpracování žádá kvalitní režii, dramaturgii i herecké výkony. Hra je rozčleněná do čtyř částí. V každé části se nám představí jiný herec, představitelka ženských rolí byla ve všech čtyřech částech stejná.

Dramaturgie:

Text byl proti původnímu již krácen, ale ukazuje se, hlavně v příběhu uherském a flanderském ještě určitá možnost škrtů, tím zkrácení textu a zrychlení tempa těchto dvou příběhů.

Režie:

Je patrně citlivé režijní vedení. Režie se setkává se stoprocentním pochopením u představitelky ženských rolí, u mužských se toto jednoznačně říci nedá. Nejproblematictější se ukazuje funkce a režijní pojetí chóru. Je pochopitelné, že jeho role je v této hře hlavně z praktických časových důvodů (převleky), ale tato zkušená režie má několik možností jak tento problém vyřešit a tím se v roli chóru zbavit vysvětlujících a popisných pasáží textu.

Ne příliš šťastná je čeština interpretovaná slovenským hercem v příběhu aténském. Pokud existuje slovenský přehled hry, přimlouvám se za slovenskou interpretaci. Konverzační hra skýtá mnohá úskalí ve výstavbě temporytmu představení, což se zde projevuje. Nejvíce práce pro režii se v tomto představení ukazuje na dotažení a kvalitnění výkonů představitelů mužských rolí a v typovém ujasnění a zařazení těchto postav. Herecký výkon Jany Lhotákové je bezesporu nejlepším hereckým výkonem této přehlídky.

Jedná se dle mého názoru o velmi perspektivní soubor, který si vybral náročnou předlohu. Podařilo se mu divákům sdělit, že o večeru, ženě, myšlence a smrti v těchto čtyřech příbězích se konstatování "zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo" zakládá na pravdě.